

De piraten waren hard aan het werk op de *Zoute haring*.

‘Schrob het dek!’ brulde pa.

‘Steek die zeepokken eraf!’ schreeuwde ma.

‘Strijk de zeilen!’ riep oma. ‘En waar blijft mijn thee, Kees?’

Maar Kees was het zat om altijd maar papegaaienpoep op te dweilen.

‘Pa, wanneer mag ik naar school?’ zuchtte hij.

‘SCHOOL?’ riep zijn familie. ‘Piraten gaan niet naar school!’
‘School is zwaar en naar!’ gromde pa.
‘Rottig werk en rottige regels,’ momperde ma.
‘En leraren zijn nog gemener dan zeemonsters!’ zei oma.
Maar Kees wilde het toch en bleef het vragen.

IK WIL
NAAR
SCHOOL!

'Oké, oké, we geven ons over!
bromde pa. 'GA DAN MAAR NAAR
DIE BLIKSEMSE SCHOOL!'

's Morgens vroeg roeide de familie van Kees hem naar de wal. Hij had een scheepsbeschuit van ma en Lorre de papegaai onder zijn hoed verstopt.

'Arme jongen!' snufte oma. 'Ik hoop maar dat hij zich redt.'

Het schoolplein was GIGANTISCH.
Kees stond helemaal alleen en voelde
zich heel klein.

Wat als mijn leraar een zeemonster met
tien armen is? dacht hij.

Opeens viel er een schaduw over hem
heen. Kees hield zijn adem in...

